

Matúš 2,1-2: „1 Keď sa za čias kráľa Herodesa v judskom Betleheme narodil Ježiš, prišli do Jeruzalema z Východu mudrci. Pýtali sa: Kde je ten práve narodený židovský kráľ? Videli sme totiž na Východe jeho hviezdu a prišli sme sa mu pokloniť.“

Drahí a milovaní bratia a sestry!

Spomeniete si, čo sa na našej oblohe udialo 21. decembra? Viem, obloha bola síce zatiahnutá, ale miestami predsa len bolo vidieť krásnu žiarivú hviezdu ☺. Astronómovia hovorili, že k podobnému úkazu príde len raz za niekoľko tisíc rokov. A tých niekoľko tisíc rokov práve ubehlo. Pred viac, ako dvetisíc rokmi, v čase narodenia Pána Ježiša Krista, došlo k zákrytu Jupitera a Saturnu a tým k objaveniu sa jasnej žiary na oblohe. A túto žiaru videli potom mudrci na oblohe... V roku 2020 prišlo k podobnému úkazu, opäť došlo k zákrytu Jupitera a Saturnu a mnohí ľudia mohli vidieť jasnú žiaru, nazvime si to aj jasnou hviezdou, na oblohe.

Je zvláštne, že napriek tomuto zvláštnemu a jedinečnému úkazu, len málo ľudí prejavilo nejaký väčší záujem a nadšenie. Ani sa o tom nejakým veľmi nepísalo. A pritom k niečomu podobnému dôjde až o niekoľko tisíc rokov.

Vždy ma fascinovalo, že **Božie Slovo hovorí o jasnej hviezde, ktorá sa zjavila na oblohe, dokonca žiarila nie chvíľočku, ale nejaký čas a predsa o ňu prejavilo záujem len niekoľko vtedajších vedcov, ak tak môžeme mudrcov nazvať.** V tom čase na svete nežili len oni. Žilo tu viac astrológov, ktorí skúmali hviezdy. Ale pokiaľ žiara tej hviezdy, ktorú videli mudrci, tak žiarila, potom ju určite mohli vidieť aj iní ľudia a nemuseli priamo skúmať oblohu. Tak prečo len niekoľkí? Prečo len tak malý záujem?

Ako ľudia potrebujeme svetlo pre svoj život, to sme už zistili. **Len nám nie je po vôli, ak nás to svetlo zohrieva nielen zvonku, ale zasahuje i naše vnútra.** Všimli ste si niekedy, že aj keď sa o Vianociach hovorí ako sviatkoch lásky, pokoja, mieru a nádeje, hneď po nich sa vraciame k svojmu zaužívanému spôsobu života, kde z lásky sa stane sebaláska, z pokoja uponáhľanosť, z mieru nepokoje a z nádeje... nuž väčšinou veľmi materialistická praktickosť a prispôsobenie sa.

Aj keď si tento príbeh o Mudrcoch pripomíname vlastne každý rok. Aj keď mnohí skúmatelia Biblie a jej vykladači povedia, že je zvláštne, že tento príbeh zachytil iba Matúš. Aj keď možno prebehol v skutočnosti inak a my v ňom nachádzame nie jednu, ale hneď viacero hlavných myšlienok, tá najpodstatnejšia je o svetle hviezdy. Ona je obrazom jasného svetla, ktoré k sebe bude tiahnuť ľudí. Svetla, ktoré prišlo na svet a dodnes v ňom svieti.

Jasné, mnohí Ho (to svetlo) nepoznali. Tak to konštatuje ďalší z evanjelistov – evanjelista Ján. On už nepíše o svetle hviezdy, ale rovnom o svetle, ktoré tá hviezda oznamovala. Aj v čase, keď došlo k objaveniu tejto nádhernej žiary na oblohe, **mnohí si ju ani len nevšimli.** Možno ju zaregistrovali, ale neprejavili záujem. A svoj život potom prežili vlastne v tme tohto sveta. Ich životy sa nijako nezmenili objavením hviezdy a jej svetla. Ostali podriadené zaužívaným pravidlám a kolobehu sveta, zákonom, ktoré poznali a ktoré ich vlastne viac spúťavali ako oslobodzovali. **Len mudrci!** Oni mali odvalu zistiť, čo stálo za žiarou tej hviezdy. Vyšli zo svojho zaužívaného spôsobu života a našli Kráľa. Stretli sa so Spasiteľom a toto stretnutie zmenilo ich životy. **Tým, že oni, mágovia, mudrci, králi, (ako ich nazývame), sa poklonili betlehemskému dieťaťu, uznali Jeho vládu a moc.** A mohli o tom vydať svedectvo. A aj vydali – jediný, živý Pán Boh, ktorý sa stal človekom, sa k nim priznal a vo sne im poradil, aby sa vyhli Herodesovi a oni poslúchli. Sklonili sa v poslušnosti pred Hospodinom – jediným večným Bohom.

To, čo sa udialo v čase mudrcov, že len málokto spoznal dôležitosť a význam svetla, ktoré preniká do ľudského vnútra, je podobné aj tomu, čo sa deje dnes. **Príbeh mudrcov nám zvestuje, že na svete sú ľudia, ktorí túžia po svetle**

a Jeho pravde vo svojom živote. A potom sú takí, ktorí prejavujú nezujem, sú voči nemu ľahostajní, hnevajú sa, že vôbec takéto svetlo existuje, ako napríklad kráľ Herodes. Jednoducho aj dnes sú medzi nami ľudia, ktorým svieti svetlo z Božieho Slova a oni ho nevidia. No vďaka Pánu Bohu sú aj takí, ako mudrci. Idú za svetlom. V pozvaní príbehu mudrcov zaznieva najprv:

Aj nám dnes svieti jasné svetlo: Je to pravda Božieho Slova. Chce nás viesť našim životom. To svetlo vie, že pôjdeme tmavými údoliami a dnes to vieme už aj my – mnohí sme si takými tmavými údoliami vo svojom živote už prešli. Takým tmavým údolím si prešli aj Mudrci – bolo ním stretnutie sa s kráľom Herodesom, ktorý ich chcel oklamať a zneistiť. Tam, v tom údolí, stratili svetlo hviezdy. Prečo? Dôvod bol viac menej jednoduchý. V ich živote nastal moment, kedy sa rozhodli neísť za svetlom hviezdy, ale podľa vlastného rozumu – veď, kde inde by sa mohol narodiť kráľ, ak nie v kráľovskom meste, v Jeruzaleme? Svetlo našli, až keď vyšli z toho údolia, keď pochopili, že ich vlastný rozum oklamal. Vtedy odišli od Herodesa a vydali sa ďalej na cestu a uvideli opäť hviezdu. Podobne je to aj s nami. **Veľakrát strácame svetlo z nášho života.** Kvôli našim zlým rozhodnutiam, neposlušnosti. V momente, kedy sa začneme spoliehať sami na seba a svoju múdrosť. Začneme sa riadiť naším rozumom. **Je nádherné a aj dôležité vedieť, že to svetlo svieti stále a otvára a presvecuje cestu späť k Nemu.** Tým svetlom je prítomnosť Pána Ježiša Krista v našom živote. **To svetlo, Jeho prítomnosť, nás pozýva, aby sme sa tak, ako Mudrci, sklonili pred Božím Synom a uznali Jeho vládu a moc v našom živote.** A čo viac, nie je to o tom, že my Mu niečo dávame. Naopak, odídeme obohatení – Jeho Sláva bude prebývať v nás ako vo svojich chrámoch. My budeme tými, cez ktorých to svetlo bude svietiť aj ďalším ľuďom.

Máme o tom svetle vydávať svedectvo. Vydávať svedectvo nie je ľahké. Skúste porozmýšľať, či by ste boli ochotní dnes vydať nejaké konkrétne svedectvo o tom Božom svetle v Pánovi Ježišovi nejakému inému človeku. Ťažké rozhodnutie, však? A predsa **je to také dôležité.** Hoci prechádzame v živote aj ťažkými okamihmi, ťažkými chvíľami, predsa len sú prepletené aj vzácnymi chvíľami šťastia, radosti, pokoja... a práve tie vzácne chvíle šťastia, radosti a pokoja sú svedectvom, že Božie svetlo v tomto svete svieti a dokáže premeniť aj tú najtemnejšiu tmú na svetlo. **Náš život má svedčiť o tom svetle aj takým spôsobom, že urobíme to, čo urobili Mudrci – jednoducho budeme počúvať Boží hlas a vyhneme sa miestam, kde je tma hriechu, neposlušnosti, možno až vzbury voči Pánu Bohu.** Aj to je svedectvo. Nemusíme byť hneď apoštolom Pavlom, či Petrom, či Martinom Lutherom, Billy Grahamom či Davidom Wilkersonom. Stačí, ak budeme počúvať rady Božieho Slova a chodiť vo svetle – vo svetle Pána Ježiša Krista. A Pán Boh nám zaslubuje dve veci: 1. – **že naša viera, preskúšaná aj ohňom, nám bude na chválu, slávu a česť pri druhom príchode Pána Ježiša Krista** (1Pt 1,7). A po 2. **že dosiahneme cieľ svojej viery a tým je spasenie duší** (1Pt 1,9).

Moji drahí a milovaní, tieto nádherné zaslúbenia nám dnes prináša Božie Slovo. Nech sú pre nás povzbudením a posilnením v rozhodnutí - chodiť vo svetle a vydávať o tom svetle svedectvo. To vám zo srdca prajem **ako tým, ktorých Pán Boh poznal, Pán Ježiš vyvolil a Duch Svätý posvätil, aby cez nás mohol konať svoje dielo a budovať svoje kráľovstvo v tomto svete.** Milosť a pokoj Pána Ježiša nech sú so všetkými nami. Amen.